

ल्यान्निशंभाहरेत् । द्विगुणं तु तृतीयेऽपि परतः क्रो-
तरेव तदिति । परतः तृतीयाहात् परतः क्रोतरेव तत्
क्रोत्वा अनुशयादिकं न कुर्यादित्यर्थः । यत्तु मनुवचनम्
“क्रोत्वा विक्रीय वा किञ्चिद्व्यस्ये हानुशयो भवेत् । सोऽ-
नर्दशांश्चात्तद्व्यस्ये दद्याच्चैवाददीत वेति” तदुपभोगे नम-
रत्नान्दृष्ट्यावशयनादिविषयम् । यत्तु उपभोगेन विकारप्रा-
पितं सदोपपत्तिं तत् परीक्षाकालमध्येऽपि न प्रतिदेयमि-
त्याह नारदः “परिभुक्तान् तद्वासः कृष्णरूपं मलीमसम् ।
सदोपमपि तत् क्रोतं त्रिक्रोतं न भवेत्तु नरिति” । वासो-
पहृणसुपलक्षणमिति मदनरत्ने । वासोविषयतैवास्म्योति
माधवीये । पण्यग्रानां देशकाले उपचयापचयौ ज्ञातव्या-
वित्याह नारदः “अयं दृष्टिश्च जानीयात्पण्यग्रानामा-
गनन्वेति” । अश्वादिपण्यग्रानामस्मिन् कालेऽस्मिन्दे-
शे च अयं दृष्टिश्च जानीयात्तयामभं कुलीनत्वादित्या-
नर्थम् सत्यादकजन्मभूत्यादिकञ्च जानीयादित्यर्थः ।
क्रयकाले मूल्यजयदृष्टिदोषदर्शनमन्तरेण क्रोतविक्रीतयोः
प्रत्यर्पणे पुनर्यज्ञे दण्डमाह याज्ञवल्काः “दृष्टिं क्षयं
वा वणिजा पण्यग्रानामविजानता । क्रोत्वा नानुशयः
कार्यः कुर्वन् पटभामदण्डभागिति” । दृष्टिं मूल्यदृष्टिम्
अविजानता क्रोत्वा एवं मूल्यक्रयमविजानता विक्रोत्वेत्य-
र्थः । परीक्षाकालातिक्रमेण प्रत्यर्पणे दण्डमाह मनुः
“यज्ञणे तु दशाहस्य न दद्यात्तापि दापयेत् । आददा-
नो ददस्यैव राज्ञा दण्डः शतानि षडिति” । दशाह-
पहृणं परीक्षाकालस्य पूर्वोक्तस्योपलक्षणम् । सर्वमेत-
त्परिभाषणसूत्रे परिभाषणं तु तदनुसारेणैव प्रतिदानं
तदभावादिकं मन्तव्यम् । कृतानुशयोऽयम् ।

क्रुच् पुंस्त्री० क्रुच-किन् “दृष्टगत्या” टा० पा० नि० नलोपा-
भावः (कौचयक) । वक्रभेदे अमरः स्त्रियां टाप् । २८६ च
“अङ्गः क्षीरं व्यापिबन् क्रुड्डाङ्गरसो धया । षतेन
सत्यमिन्द्रियम्” यजु० १६।७१ “आङ्गिरसः अङ्गानां रसः
प्राणो यथा क्रुड्डं हंसो भूत्वा धिया प्रक्षया अङ्गः सका-
शात् क्षीरं दुग्धमपिबत् पिबति संसृष्टाभ्यां क्षीरोदकाभ्यां
क्षीरमेव हंसः पिबतीति जातिस्वभावः” वेदटी० ।

क्रुच् पुंस्त्री० क्रुच-अच् । (कौचयक) वक्रभेदे अमरः
“वायवे बलाहा इन्द्राग्निभ्यां क्रुञ्चात्” यजु० २४।२२
“कनविहो लोहिताहिः पुष्करसादस्ते त्वाद्रा, वाचे
क्रुच्” यजु० २४।२१ स्त्रियां संयोगोपधत्वात् टाप् ।
पुंयोगे तु अजा० टाप् । टावन्तः । स्त्रीषाभेदे स्त्री शब्द-

रत्ना० । ततः चतुरर्थी नडादि० इ कुञ्चुस्त्व । क्रुञ्च-
कीय तत्तद्विहृष्टदेशादौ । क्रुञ्चा यीणाव्यस्य क्रुञ्चावकी
अस्तत्र वा मतप् यथादि० न मस्य वः । क्रुञ्चामत्
तद्युक्ते ति० श्रौञ्चपर्वते पु० हेमच० । स्वार्थे अण् ।
श्रौञ्च स्वनामख्याते पर्वते श्रौञ्चदारणः । वक्रभेदे च “ददर्श
भगवांस्तत्र श्रौञ्चयोश्चरदर्शनम्” “यत् श्रौञ्चमिथुना-
देवमवधीः काममोहितम्” रामा० आ० २८० । स्त्रियां
त अणन्तत्वात् ङीप् । “निगम्य हृदतीं श्रौञ्चोमिदं
वचनमब्रवीत्” रामा० आ० २८० ।

क्रुड निमज्जने घभीभावे च तु० कृटा० प० अक० सेट् ।
क्रुडिति अक्रुडित चुक्रोड-क्रोडः ।

क्रुय हिंसने कृ० प० सक० सेट् चान्द्राः । क्रुयति अक्रो-
यीत् चुक्रोच । क्रोधः ।

क्रुध कोपे दिवा० पर० अक० सोपसर्गः सक० अनिट् । क्रु-
धति मूल्यभिमक्रुधति तद्वत् अक्रुधत् । चुक्रोध-क्रोडः
क्रीत्प्रति । क्रोडव्यञ् क्रोध्यम् क्रोधनीयम् क्रोडा क्रोधी
क्रुडः । क्रुध्यन् क्रोधः । क्रुडा संक्रुध्य “चुक्रोध पुरुषा-
दकः” भा० आ० १५२ अ० “दु मेभ्यः क्रुध्यमानास्ते तपो-
दीपितमन्यवः” भाग० ६, ४, ५, अत्र तद् व्यापः शक्तप्रादो-
चानश्च वा । “क्रुध्यन् कुलं ध्वयति विप्रवज्जिः” भट्टिः “क्रोधं
विभो ! संहर संहरेति” कुमा० । “क्रुधद् देव्या-
स्त्रयार्थानां यं प्रति कोपः” पा० कोपविधयस्य संपदा-
नता । अरने क्रुधति । “क्रुधद् दुरोरुपसृष्टयोः कर्म” पा०
सोपसर्गस्य तस्य सम्प्रदानस्य कर्मता “क्रुध्यन् न
प्रतिक्रुध्येत्” मनुः । “अयमभिक्रुध्यति” सि० कौ०

अन्वाद्युपसर्गात् परस्तु तत्तदुपसर्गद्वयोत्पार्थयुक्तक्रोधे सक०
निन-धैपरीत्येन क्रोधने सक० “क्रुध्यन् न प्रतिक्रुध्येत्” मनुः
क्रुध् स्त्री क्रुध-सम्प० भावे क्तिप् । कोपे कामव्याघात
हेतुके चित्तवृत्तिभेदे अमरः “इतिक्रुधाऽऽक्रुध्यत तेन
केतकम्” नैष० । चलन्तत्वात् या टाप् क्रुधा

क्रुध्मिन् ति० क्रुध-भा० भिनि क्तिञ्च । क्रोधयुक्ते “शुभो वः
युष्मः क्रुध्मी मनांसि” ऋ० ७।५।६

क्रुन्च (ञ्च) कौटिल्ये, अल्पीभावे च अक० पर० सेट् । क्रुञ्चति
अक्रुञ्चति चुक्रोञ्च । क्रुञ्चः किन् क्रुड् अत्र “चोः कुः”
पा० चवर्गान्तत्वेन कृत्प्रप्राप्ते दृष्टगत्यादिना किन् विधाय
“किन् प्रत्ययस्य कुः” पा० किनन्तस्य पृथक् क्रुत्प्रविधानात्
संयोगान्नलोपात् प्राक् कुः । भावे कृष्यते अक्रुञ्चि । केन
चित्तुदृष्ट्यादिस्त्र्यं क्रुञ्चामिति निर्देश्यता क्रुञ्चति औ-